

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Τρίτην, 15^{ην} /28^{ην} Αυγούστου 2012, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρὸς τήν Τυπικήν καί Προσκυνηματικήν αὐτοῦ Διάταξιν ἡ έορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τό έν Γεθσημανῇ Θεομητορικόν Μνῆμα αὐτῆς.

Ἀφ' έσπέρας τῆς έορτῆς έτελέσθη Μέγας Έσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Τήν πρωίαν, ἀνήμερα τῆς έορτῆς, έτελέσθη Πατριαρχική θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί Παρεπιδημοῦντων Ἱερέων καί Ἱεροδιακόνων, ψάλλοντος εἰς ὕψος βυζαντινόν τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί παρακολουθούντων έν βαθεία κατανύξει πλήθους λαοῦ, προσκυνητῶν έξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Κύπρου καί Ἀραβοφώνων έντοπίων μελῶν τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου, χάριν τῶν ὁποίων ἡ ἀκολουθία έτελέσθη οὐχί μόνον εἰς τήν Ἑλληνικήν ἀλλά καί εἰς τήν Ἀραβικήν καί τῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου. Τήν θ. Λειτουργίαν παρηκολούθησεν καί ὁ Γενικός Διευθυντής τῶν Ἱστοχώρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων Δρ Χρῖστος Νικολάου.

Ὁ πιστός λαός έξεδήλωσε τήν εὐλάβειαν αὐτοῦ πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, πληρῶν τάς βαθμίδας τοῦ Ναοῦ διά κηρῶν καί προσκυνῶν τήν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί τῆς Παναγίας Πλατυτέρας Ἱεροσολυμιτίσεως οὐχί δέ καί τό Θεομητορικόν Μνῆμα, καθ' ὅτι έντός αὐτοῦ κατά τήν Ὁραν ταύτην έτελεῖτο ἡ θεία Λειτουργία.

Εἰς τό Κοινωνικόν ἡ Α.Θ.Μ. έκήρυξε τόν θεῖον λόγον περί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἔχοντα ὡς ἔπεται έλληνιστί:

«Διά τοῦτο δώσει Κύριος αὐτός σημεῖον• ἰδοὺ ἡ παρθένος έν γαστρί ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ έστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐπικαλούμενος τόν Προφήτην Ἡσαΐαν: (7, 14), κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, (2,23). [Ἰδοὺ ἡ παρθένος, πού δέν έγνώρισεν ἄνδρα θά συλλάβῃ καί θά γεννήσῃ υἱόν καί ὅσοι θα πιστεύουν εἰς αὐτόν, θα τόν ὀνομάσουν Ἑμμανουήλ, ὄνομα Ἑβραϊκόν, πού μεταφράζεται «ὁ θεός εἶναι μαζί μας».

Ἡ υπό τοῦ προφήτου Ἡσαΐου μνημονευομένη παρθένος, δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν Ὑπεραγίαν Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον καί ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἥς τήν Κοίμησιν έορτάζομεν.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ ὑπερβαλλόντως τό πρόσωπον τῆς Παναγίας. Καί τοῦτο, διότι ἡ Παρθένος Μαρία μέ τήν καθαρότητά της καί τήν ταπείνωσίν της έγένετο ἡ αἰτία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ καί έπομένως

αίτία τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. «Ὅθεν δικαίως καί ἀληθῶς θεοτόκον τὴν Ἀγίαν Μαρίαν ὀνομάζομεν, τοῦτο γάρ τό ὄνομα ἅπαν τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας συνίστησι», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἡ Κοίμησις τῆς θεοτόκου Μαρίας ἐπιβεβαιώνει με τόν πλέον κατηγορηματικόν τρόπον ὅτι ἡ Παναγία Μαρία ἦτο ἀφ' ἑνός ἀνθρώπου καθ' ἡμᾶς καί ἀφ' ἑτέρου συνέλαβε τόν υἱόν τοῦ θεοῦ, τόν Χριστόν διὰ Πνεύματος Ἁγίου, τόν ἐκυοφόρησεν ἐν τῇ μήτρᾳ αὐτῆς, τόν ἐγέννησε, τόν ἐθήλασε καί τόν ἐπόνεσε κατά τήν Σταύρωσιν, Αὐτοῦ ἀλλά καί τόν ἐμεγάλυνε κατά τήν Ἀνάστασίν Του. Ἐπί πλέον δέ Τόν ἐδόξασε, ὅταν κατά τήν Κοίμησίν της Αὐτός Οὕτως ὁ Κύριος καί Θεός της παρέλαβε τό πνεῦμα της, δηλονότι τήν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν σωματικῶς.

Ἐάν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός διὰ τῆς τριημέρου Αὐτοῦ ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως κατήργησεν τόν θάνατον, ἡ Παναγία, διὰ τοῦ φυσικοῦ αὐτῆς θανάτου καί τῆς σωματικῆς αὐτῆς μεταστάσεως εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐπεσφράγισεν τήν ἱστορικὴν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας, ἣν ὁ Χριστός ἠγάπησεν καί ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, κατά τόν θεῖον Παῦλον, (Ἐφ. 5,25), καί ἐπομένως ὑπὲρ πάντων τῶν ὄντων μελῶν τοῦ σώματος αὐτῆς, δηλονότι τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, Αὐτοῦ ὄντος κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, (Κολ. 1,18).

Μετά τοῦ ὕμνωδοῦ αὐτῆς εἶπωμεν: «Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν συνέδραμε θεοτόκε, πῶς γάρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεύουσα; πῶς δέ ἡ Μητρόθεος νεκροφόρος μυρίζουσα; Διό σύν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν σοι. Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη». Ἔτη πολλά” .

Ἦκολούθησαν ἡ θεία Κοινωνία καί ἡ ἀπόλυσις τῆς θείας Λειτουργίας περί τήν 10.00 π.μ. ὥραν, συμφώνως πρὸς τό Προσκυνηματικόν Καθεστῶς.

Τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων «Ἐν τῷ Γεννήσει», ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία καί οἱ προσκυνηταὶ ἀνῆλθον εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἔνθα ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος προσέφερε γλυκίσματα, ὁπώρας καὶ ἀναψυκτικά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/IZZC9Nr7RkU>

ngg_shortcode_0_placeholder